

26 Απριλίου 2020

Στάρετς Λεωνίδας της Όπτινας: Για την αυτογνωσία

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Στάρετς Λεωνίδα της Όπτινας.

Όταν εμφανίζονται λογισμοί που σε πιέζουν να κρίνεις τον αδελφό σου που σε πρόσβαλε και να ζητήσεις εκδίκηση, τότε να συγκρίνεις τις δικές σου θλίψεις με κείνες του Σωτήρα του κόσμου.

Εκείνος, ο μεγάλος βουλής άγγελος, ο Υιός του Θεού ο αναμάρτητος υπόμεινε τις μέγιστες των θλίψεων με μεγαλοψυχία.

Εμείς που είμαστε αμαρτωλοί και γι' αυτό μας αξίζει η τιμωρία, πόσο πιο καρτερικά πρέπει να υπομείνουμε τις θλιβερές περιστάσεις της ζωής μας; Θα πρέπει να καταδικάζουμε τον εαυτό μας.

Έτσι, με το όπλο της αυτοκαταδίκης θα μπορέσουμε να πολεμήσουμε το διαβολέα των ψυχών μας.

Και θα πρέπει επίσης να λογαριάζουμε ευεργέτη τον άνθρωπο που συσσωρεύει προσβολές εναντίον μας.

Αυτός δεν είναι παρά ένα όργανο στα χέρια του Θεού που κατεργάζεται τη σωτηρία μας.

Έτσι, αφού θα λογαριαζούμε ευεργέτες εκείνους, που μας προσβάλλουν κι όταν αρχίσουμε ν' αποδεχόμαστε την αυτοκαταδίκη, σιγά σιγά χωρίς να το καταλάβουμε θα νιώσουμε να δουλεύει μέσα μας ή αυτομεμψία.

Με τη βοήθεια του Θεού τότε η καρδιά μας θα μαλακώσει, θα γαληνέψει όπως λέμε πνευματικά.

Η ψυχή θα γίνει δοχείο χάρης και πνευματικής ειρήνης.

Θα νιώσει τέτοια γαλήνη μέσα της που δε θα ταραχτεί ούτε όταν τη βρουν θλίψεις.

Αυτή είναι η ειρήνη που φωτίζει το νου του ασκητή.

Η αυγή της πνευματικής πραότητας θα στείλει τις ακτίνες της στο νου του, στην ομιλία του, στη διάνοιά του.

Τότε θα μπορεί πιο εύκολα ν' αποβάλει το κακό, να υποτάξει την ψυχή του αποκλειστικά σ' αυτά που συντελούν στη σωτηρία.

Οι στενοχώριες του τότε θα μοιάζουν με χαρά κι ευφροσύνη.

Απόσπασμα από το βιβλίο "Στάρετς Λεωνίδα της Όπτινας", μετάφραση, επιμέλεια Πέτρος Μπότσης, Αθήνα 2000.